RETTENS KENDELSE (Første Udvidede Afdeling)
27. november 2002 *

I sag T-291/01,

Dessauer Versorgungs- und Verkehrsgesellschaft mbH, Dessau (Tyskland),

Neubrandenburger Stadtwerke GmbH, Neubrandenburg (Tyskland),

Stadtwerke Schwäbisch Hall GmbH, Schwäbisch Hall (Tyskland),

Stadtwerke Tübingen GmbH, Tübingen (Tyskland),

Stadtwerke Uelzen GmbH, Uelzen (Tyskland),

ved avocat D. Fouquet,

sagsøgere,

* Processprog: tysk.

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved V. Kreuschitz og J.L. Buendía Sierra, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøgt,

angående en påstand om, at det fastslås, at Kommissionen retsstridigt har undladt at tage stilling til en ikke-anmeldt statsstøtte fra Forbundsrepublikken Tyskland til kernekraftværkerne,

har

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS
(Første Udvidede Afdeling)

sammensat af præsidenten, B. Vesterdorf, og dommerne J. Azizi, R.M. Moura Ramos, M. Jaeger og H. Legal

justitssekretær: H. Jung,

afsagt følgende

Kendelse

1 Ved skrivelse af 19. november 1999 opfordrede sagsøgerne, som er kommunale kraftværker med hjemsted i Tyskland, Kommissionen til at indlede en procedure vedrørende statsstøtte i henhold til artikel 87 EF og 88 EF i relation til skattemæssige fritagelser ydet af Forbundsrepublikken Tyskland for reserver oprettet af kernekraftværkerne med henblik på nedlukning og til brug for bortskaffelsen af bestrålet materiale samt radioaktivt erhvervsaffald.

2 Ved skrivelse af 18. april 2000 bekræftede Kommissionen modtagelsen af sagsøgernes anmodning om en undersøgelse og præciserede over for sagsøgerne, at den havde påbegyndt en indledende procedure med hensyn til den omtvistede skatteordning.

3 På opfordring af Kommissionen ved skrivelse af 17. juli 2000 fremsatte Forbundsrepublikken Tyskland ved skrivelse af 12. februar 2001 sine bemærkninger til sagsøgernes anmodning om en undersøgelse.

4 Efter diverse korrespondance opfordrede sagsøgerne ved skrivelse af 29. august 2001, indgået til Kommissionen den 30. august 2001, den til at handle i medfør af artikel 232, stk. 2, EF ved at træffe en beslutning om en opfølgning på sagen.

5 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 30. november 2001 har sagsøgerne anlagt sag med påstand om, at det fastslås, at Kommissionen har tilsidesat artikel 232 EF, idet den ikke inden to måneder efter, at den havde modtaget den ved skrivelse af 29. august 2001 fremsatte opfordring til at handle, har behandlet og truffet en beslutning med hensyn til sagsøgernes opfordring vedrørende den omtvistede skatteordning.

6 Kommissionen har i svarskriftet anført, at den den 11. december 2001 traf en beslutning om, at de omtvistede skattemæssige fritagelser ikke udgør statsstøtte i den forstand, hvori udtrykket anvendes i artikel 87, stk. 1, EF (herefter »beslutningen«). Kommissionen præciserede også, at beslutningen var blevet meddelt de tyske myndigheder den 13. december 2001, og derefter videresendt til sagsøgernes repræsentant den 16. januar 2002 efter udløbet af den frist, der var givet de tyske myndigheder med henblik på at tilbageholde eventuelle fortrolige oplysninger, som beslutningen kunne indeholde.

7 Ved processkrift indleveret den 5. marts 2002 har sagsøgerne over for Retten nedlagt påstand om, at det fastslås, at sagen er uden genstand, da Kommissionen ved at træffe beslutningen har bragt den påståede passivitet til ophør.

8 I øvrigt har sagsøgerne nedlagt påstand om, at Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger, da Kommissionen ifølge sagsøgerne er ansvarlig for sagsanlægget og for samtlige de omkostninger, som dette har medført.

9 Kommissionen har i sit indlæg vedrørende påstanden om, at det er ufornødent at træffe afgørelse i sagen, anført, at den har efterkommet sagsøgernes opfordring til at handle, og har følgelig gjort gældende, at sagen faktisk er blevet uden genstand.

10 Ved stævning indleveret til Retten den 28. marts 2002 og registreret under sag T-92/02 har Stadtwerke Schwäbisch Hall GmbH, Stadtwerke Tübingen GmbH, Stadtwerke Uelzen GmbH, og Wuppertaler Stadtwerke AG anlagt sag med påstand om annullation af beslutningen.

11 Retten skal bemærke, at ifølge fast retspraksis (jf. navnlig Domstolens dom af 18.3.1997, sag C-282/95 P, Guérin automobiles mod Kommissionen, Sml. I, s. 1503, præmis 30 og 31), medfører den omstændighed, at når Kommissionen som i den foreliggende sag tager stilling i henhold til artikel 232, stk. 2, EF efter anlæg af et passivitetssøgsmål, bortfalder genstanden for passivitetssøgsmålet.

12 Herefter skal Retten udtale, hvilket parterne er enige om, at det ikke længere er fornødent at træffe afgørelse i nærværende sag.

Sagens omkostninger

13 Er det ufornødent at træffe afgørelse om sagens genstand, er Retten i henhold til artikel 87, stk. 6, i Rettens procesreglement frit stillet i sin afgørelse om sagens omkostninger.

14 I modsætning til, hvad sagsøgerne har gjort gældende, kan det ikke lægges til grund, at Kommissionen har truffet beslutningen alene på grund af sagsøgernes opfordring til at handle eller på grund af passivitetssøgsmålet.

15 Det fremgår af gengivelsen af sagens faktiske omstændigheder ovenfor, at de tyske myndigheder, som Kommissionen var forpligtet til at meddele sagsøgernes anmodning om en undersøgelse, fremkom med deres bemærkninger til denne den 12. februar 2001.

16 Det kan ikke på baggrund af den relevante periode på ti måneder, som Kommissionen rådede over til at vedtage beslutningen, under de foreliggende omstændigheder hævdes, at den ikke blev truffet inden for en rimelig frist.

17 Det påhvilede således Kommissionen at fremlægge den fornødne dokumentation med henblik på i tilstrækkeligt omfang at bevise, at artikel 87 EF og 88 EF ikke finder anvendelse på området for den omtvistede skattemæssige fritagelse, hvilket den fastslog i beslutningen. Kommissionen var i denne henseende berettiget til at regne med, at dens retlige vurdering ville blive imødegået ved et annullationssøgsmål til prøvelse af beslutningen.

18 Under disse omstændigheder finder Retten det rimeligt, at hver part bærer sine egne omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

kender

RETTEN (Første Udvidede Afdeling)

for ret:

1) **Det er ufornødent at træffe afgørelse i sagen.**

2) **Hver part bærer sine egne omkostninger.**

Således bestemt i Luxembourg den 27. november 2002.

H. Jung — Justitssekretær

B. Vesterdorf — Præsident